

ע"פ 6489/20 - ולדיסלב פוקלונסקי נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 6489/20

לפני:
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופט י' אלרון

המערער: ולדיסלב פוקלונסקי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי חיפה
בת"פ 10.08.2020 039884-12-19, כב' השופט א'
בולוס

תאריך הישיבה: ט"ו בשבט התשפ"א (28.1.2020)

בשם המערער: עו"ד שלומי שרון

בשם המשיבה: עו"ד ארז בן ארויה

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

מונח לפנינו ערעור נגד חומרת עונש המאסר בפועל שהושת על המערער - תקופה בת 33 חודשים. טענתו העיקרית של הסנגור היא לפגיעה באחידות הענישה, נוכח עונש המאסר שנגזר על נאשם נוסף בכתב האישום.

1. תחילה נציג את העובדות בהן הודה המערער. הוא שכר בית לצורך הקמת מעבדה לגידול סמים ורכש ציוד בשווי עשרות אלפי שקלים. במעבדה גידל והחזיק סם מסוכן מסוג קנאבוס שלא לצריכה עצמית. המערער גידל והחזיק כ-950 שתילים, במשקל כולל של כ-100 ק"ג נטו. הוא החזיק במעבדה גם כלים רבים המשמשים לגידול סם. עקב

מעשיו ועל פי הודאתו הורשע בייצור, הכנה והפקת סם, החזקה ושימוש שלא לצריכה עצמית, ועבירת החזקת כלים.

על פי עובדות כתב האישום, הנאשם האחר נהג לפקוד את המעבדה לעיתים קרובות, ובתאריך מסוים גם שתילים של סם מסוכן במשקל כולל של 8 ק"ג, וזאת כדי לסייע למערער בגידול הסם המסוכן. הנאשם הנוסף הורשע בסיוע לייצור, הכנה והפקת סם, ונדון למאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים. עוד יצוין כי גזר דינו של הנאשם הנוסף ניתן בחודש יולי 2020, ואילו גזר דינו של המערער ניתן בחודש אוגוסט 2020. שני הנאשמים בכתב האישום היו מיוצגים בידי אותו סנגור.

2. נאמר כבר עתה כי יש להחמיר בעבירות סמים ובעבירות של יצירת מעבדה לשם גידולם. הכמויות המיוחסות למערער - 100 ק"ג - מלמדות כי הוא עסק לא רק בסחר בסמים אלא ב"תעשיית סמים". בהינתן זאת, ובהתחשב בכך שהמערער נדון בשנת 2014 למאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים בגין חמש עבירות סמים - תקופת העונש אינה חמורה כשלעצמה ואינה מצדיקה התערבות.

אשר לנאשם הנוסף: אכן, הפער בין 8 חודשים ל-33 חודשים הוא משמעותי. ברם, ברי - ואף הסנגור לא חלק על כך - כי אין להשוות בין מעשיהם של שני הנאשמים בכתב האישום. השאלה היא אפוא האם הפער בין המעשים עומד בפרופורציה ראויה לפער בין העונשים. טענה כזו עשויה להיות בעלת משקל, אך לא זה המצב במקרה הנדון. הסיבה לכך היא שחלקו של המערער דומיננטי. לא רק שהנאשם הנוסף הורשע בסיוע ולא בביצוע עיקרי, אלא שה"מפעל" בא לעולם ביוזמת המערער. הוא היה בעל הבית, תרתי משמע, ביחס למעבדה, תכליתה ופעילותה.

בית משפט קמא שקל ונימק בגזר דינו של המערער את הפער בין העונשים, ומדוע מצא לנכון לגזור עליו את העונש שנגזר חרף העונש שנגזר על הנאשם הנוסף. בין היתר, הודגש כי האחרון הגיע להסדר טיעון סגור עם המאשימה. בית המשפט המחוזי בחן את העניין באמת מידה של התערבות בהסדר טיעון שקובע גם את תקופת המאסר המדויקת. בנסיבות אלה, וגם אם לא ברור עד תום מדוע המדינה הגיעה להסדר שאליו הגיעה - נשוב ונדגיש כי אין במרחק בין התוצאות העונשיות כדי להצדיק התערבות בגזר הדין, נוכח המרחק שקיים בין המעשים.

3. הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ו בניסן התשפ"א (8.4.2021).

שופט

שופט

שופט